2024/2674

14.10.2024 г.

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2024/2674 НА КОМИСИЯТА

от 26 юли 2024 година

относно държавна помощ SA.39235 (2015/C) — Унгария — Данъчно облагане на оборота от реклама

(нотифицирано под номер C(2024) 5283)

(само текстът на унгарски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, алинея първа от него,

като има предвид, че:

1. Процедура

(1) През юли 2014 г. Комисията научи, че Унгария е приела Закон XXII от 2014 г. относно данък върху рекламата ([1]) (наричан по-нататък: „закон за данъка върху рекламата“), въз основа на който се облага оборотът от рекламни дейности (наричан по-нататък: „данък върху рекламата“). С писма от 13 август и 1 декември 2014 г. Комисията изпрати искания за информация до унгарските органи, на които те отговориха с писма от 2 октомври и 16 декември 2014 г.

(2) С писмо от 2 февруари 2015 г. Комисията уведоми унгарските органи, че възнамерява да издаде решение за разпореждане за преустановяване в съответствие с член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ([2]). С писмо от 17 февруари 2015 г. унгарските власти представиха своето становище по това писмо.

(3) С решение от 12 март 2015 г. Комисията откри процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от ДФЕС (наричана по-нататък: „решението за откриване на процедурата“) и издаде разпореждане за преустановяване в съответствие с член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 по отношение на разглежданата мярка.

(4) Решението за откриване на процедурата и разпореждането за преустановяване бяха публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* ([3]). Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си по тази мярка.

(5) Комисията получи становища от три заинтересовани страни и ги препрати на унгарските власти, като им даде възможност да реагират.

(6) На 21 април 2015 г. унгарските органи изпратиха на Комисията проектопредложение за изменение на Закона за данъка върху рекламата. На 8 май 2015 г. Комисията поиска от Унгария информация относно планираното изменение.

(7) На 4 юни 2015 г. Унгария измени Закона за данъка върху рекламата. На 5 юли 2015 г. това изменение влезе в сила.

(8) С писмо от 6 юли 2015 г. Унгария представи мнения относно решението за откриване на процедурата и мненията по коментарите на заинтересованите страни, както и разяснения относно изменението на Закона за данъка върху рекламата

([1]) Закон XXII от 2014 г. беше приет от унгарския парламент на 11 юни 2014 г. и влезе в сила на 18 юли 2014 г.

([2]) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1999/659/oj), отменен и заменен с Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1589/oj).

([3]) ОВ C 136, 24.4.2015 г., стр. 7.

(9) На 4 ноември 2016 г. с решението си относно мярката, приведена в действие от Унгария за данъчно облагане на оборота от реклама ([4]) („окончателното решение“), Комисията приключи официалната процедура по разследване, като заключи, че мярката представлява неправомерна и несъвместима държавна помощ, и разпореди помощта да бъде възстановена.

(10) На 16 декември 2016 г. унгарските органи информираха службите на Комисията, че в съответствие със съображение 96 от окончателното решение възнамеряват да приемат закон за отмяна на данъка върху рекламата и в бъдеще да го заменят с нов закон.

(11) На 16 януари 2017 г. Унгария подаде в секретариата на Общия съд иск за отмяна на окончателното решение (дело T-20/17).

(12) На 16 декември 2016 г., 26 януари и 17 февруари 2017 г. службите на Комисията и Унгария размениха кореспонденция, която доведе до конферентен разговор, проведен на 27 февруари 2017 г., за да обсъдят отмяната на данъка върху рекламата.

(13) На 15 май 2017 г. Унгария отмени със задна дата данъка върху рекламата за периода до 30 юни 2017 г. и го замени с нов данък върху рекламата (вж. съображение 23 по-долу). Това изменение на Закона за данъка върху рекламата влезе в сила на 1 юли 2017 г. ([5])

(14) С решение от 27 юни 2019 г. по дело T-20/17 Унгария/Комисия ([6]) Общият съд отмени окончателното решение, след като заключи, че Комисията не е успяла да докаже наличието на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

(15) На 23 юли 2019 г. Унгария измени допълнително Закона за данъка върху рекламата, като спря събирането на данъка до декември 2022 г. ([7])

(16) На 6 август 2019 г. Комисията обжалва решението на Общия съд. С решение от 16 март 2021 г. по дело C-596/19 P ([8]) Съдът отхвърли обжалването на Комисията и потвърди решението на Общия съд.

(17) След отмяната на окончателното решение от Общия съд, потвърдена от Съда, официалната процедура по разследване все още е открита и трябва да бъде приключена с решение.

2. **Контекст и описание на мярката**

(18) Мярката, оценена в решението за откриване на процедурата, е данъкът върху рекламата, въведен в Унгария със Закона за данъка върху рекламата, влязъл в сила на 18 юли 2014 г., с допълнителни изменения на 4 юли и 18 ноември 2014 г. (наричан по-нататък: „Законът“).

(19) Данъкът се характеризира със силно прогресивна структура, като ставките варират от 0 % за дружествата с малък оборот от реклама до 50 % за дружествата с голям оборот от реклама, както следва („вариантът от 2014 г.“):

— за частта от оборота под 0,5 милиарда HUF: 0 %;

— за частта от оборота между 0,5 милиарда и 5 милиарда HUF: 1 %;

— за частта от оборота между 5 милиарда и 10 милиарда HUF: 10 %;

— за частта от оборота между 10 милиарда и 15 милиарда HUF: 20 %;

— за частта от оборота между 15 милиарда и 20 милиарда HUF: 30 %;

— за частта от оборота над 20 милиарда HUF: 50 % ([9]).

([4]) Решение (ЕС) 2017/329 на Комисията от 4 ноември 2016 година относно мярка SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN), приведена в действие от Унгария във връзка с данъчното облагане на оборота от реклама (OB L 49, 25.2.2017 г., стр. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/329/oj).

([5]) Законът за изменение е Закон XLVII от 2017 г. (приет на 15 май 2017 г. и в сила от 1 юли 2017 г.).

([6]) Решение на Общия съд от 27 юни 2019 г., *Унгария/Комисия*,T-20/17, ECLI:EU:T:2019:448.

([7]) Закон LXXIII от 2019 г. от 23 юли 2019 г.

([8]) Решение на Съда от 16 март 2021 г., *Комисия/Унгария*, C-596/19 P, ECLI:EU:C:2021:202.

([9]) Ставката за висшия интервал беше увеличена от 40 % на 50 %, считано от 1 януари 2015 г. със Закон LXXIV от 2014 г.

(20) След приемането на решението за откриване на процедурата Унгария измени Закона за данъка върху рекламата със Закон LXII от 2015 г. от 4 юни 2015 г., като замени прогресивната скала от шест данъчни ставки със система с двойна ставка, както следва (по-долу: „вариантът от 2015 г.“):

— за частта от оборота под 100 милиона HUF: 0 %;

— за частта от оборота над 100 милиона HUF: 5,3 % ([10]).

(21) През ноември 2016 г. Комисията приключи официалната процедура по разследване, като прие отрицателното окончателно решение.

(22) В окончателното решение се оценяват както вариантът на данъка върху рекламата от 2014 г., така този и от 2015 г. Комисията счете, че вариантът от 2015 г. се е основавал на същия принцип на прогресивност и е имал същия ефект на поставяне в по-благоприятно положение на по-малките предприятия спрямо по-големите предприятия, както във варианта на данъка от 2014 г.

(23) След приемането на окончателното решение Унгария измени през 2017 г. данъка върху рекламата с допълнително изменение на Закона за данъка върху рекламата ([11]). Законът за изменение:

— замени обявения за несъвместим с окончателното решение данък „реклама“ (т.е. данъкът в неговите варианти от 2014 г. и 2015 г.) с нов вариант на данъка върху рекламата ([12]);

— при условие че данъкът, деклариран и платен между 18 юли 2014 г. и 30 юни 2017 г. съгласно отменения данък „реклама“, е трябвало да се счита за надвзет данък съгласно унгарския данъчен кодекс и за него се прилагат правилата за възстановяване на данъка съгласно „Данъчният кодекс“ ([13]).

3. **Отмяна на мярката**

(24) Що се отнася до данъка, който е в сила и вече е платен след влизането в сила на Закона за данъка върху рекламата, в Закон XLVII от 2017 г. е предвидено за данъчните години до 30 юни 2017 г.:

— *„декларираният и платен данък (…) се счита за надвзет по смисъла на Данъчния кодекс, за чието възстановяване се прилагат правилата за възстановяване на данъка по Данъчния кодекс. Държавният данъчен орган уведомява данъчнозадължените лица по член 3, параграф 1, които имат право данъкът да им бъде възстановен по този член, за възможността и условията данъкът върху рекламата да бъде възстановен.“;*

— *„не се плаща декларираният, но неплатен данък за данъчните години, приключили към 30 юни 2017 г.“*

(25) В разпоредбите на унгарския данъчен кодекс, които са в сила към момента на влизане в сила на Закон XLVII от 2017 г. ([14]), понятието „надплащане“ се определя като положение, при което данъкоплатецът „разполага със сума по данъчната сметка, която надвишава задължението му за плащане на данъка“.

(26) Следователно, когато данъкът върху рекламата е бил платен от данъчнозадълженото лице, посочените в съображения 24 и 25 разпоредби водят до възникването на данъчен кредит по сметката на данъчнозадълженото лице.

(27) Данъчният кодекс предвижда различни възможности за данъчнозадължените лица да използват данъчния кредит, произтичащ от надплащане

([10]) С изменението се въвежда система за незадължително прилагане със задна дата: за минали периоди данъкоплатците са можели да избират или да бъдат облагани по системата на двойната данъчна ставка от 2015 г., или да продължат да бъдат облагани по прогресивната скала със шест ставки от 2014 г.

([11]) Законът за изменение е Закон XLVII от 2017 г. (приет на 15 май 2017 г. и в сила от 1 юли 2017 г.).

([12]) Член 1, параграф „а“ от Закон XLVII от 2017 г.

([13]) Член 2, параграф „а“ от Закон XLVII от 2017 г.

([14]) Закон XCII от 2003 г. относно системата за данъчно облагане, приет на 10 ноември 2003 г. (раздел 43). Комисията отбелязва, че Данъчният кодекс впоследствие е бил изменен, но без да се променя същността на съответните разпоредби (Закон CL от 2017 г. относно системата на данъчно облагане, приет на 14 ноември 2017 г. и в сила от 1 януари 2018 г. [член 74]).

(28) Първо, данъкоплатецът може да поиска надвнесената сума да се използва за покриване на данъчни задължения от друга данъчна категория ([15]). Второ, данъчнозадълженото лице може да поиска надвзетият данък да му бъде възстановен, при условие че няма данъчно задължение и е изпълнило задълженията си да подаде данъчна декларация ([16]). Трето, надвзетото плащане може да остане на разположение на данъчните органи за покриването на бъдещи данъчни задължения от същата данъчна категория ([17]).

(29) Следователно с приемането на Закон XLVII от 2017 г. се гарантира отмяната на задължение за данък „реклама“ в неговата цялост, дължимо през периода от 2014 г. до 30 юни 2017 г., както и че платеният през този период данък върху рекламата е бил възстановен на данъчнозадължените лица или е бил използван за покриване на други данъчни задължения на тези данъчнозадължени лица.

(30) Накрая, Комисията отбелязва, че в решението си по дело C-596/19 P Съдът е признал ([18]), че със Закон XLVII от 2017 г. е била отмене със задна дата въпросната данъчна мярка ([19]).

(31) С оглед на гореизложеното Комисията заключава, че поради отмяната с обратна сила от Унгария на данъка върху рекламата, който е предмет на официалната процедура по разследване, а заедно с това отмяната на съответното данъчно задължение и възстановяването на платения данък, официалната процедура по разследване е станала безпредметна.

4. **Заключение**

Процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от ДФЕС, е станала безпредметна поради отмяната с обратно действие на мярката от Унгария и поради това следва да бъде закрита.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Процедурата, открита на 12 март 2015 г. съгласно член 108, параграф 2 от ДФЕС по дело SA.39235, е станала безпредметна и се прекратява.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Унгария.

Съставено в Брюксел на 26 юли 2024 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Изпълнителен заместник-председател

([15]) Закон XCII от 2003 г. относно системата за данъчно облагане, приет на 10 ноември 2003 г. [член 43, параграф 5]: „При поискване данъчният орган отчита размера на надвнесената сума по посочената от данъчнозадълженото лице данъчна сметка“.

([16]) Закон XCII от 2003 г. относно системата за данъчно облагане, приет на 10 ноември 2003 г. [член 43, параграф 6]: „Ако данъчнозадълженото лице няма данъчно задължение и е изпълнило задълженията си да подаде данъчна декларация, може да предвиди оставащата сума да му бъде върната“.

([17]) Закон XCII от 2003 г. относно системата за данъчно облагане, приет на 10 ноември 2003 г. [член 43, параграф 6]: „При липса на разпоредба данъчният орган осчетоводява надвзетото плащане с цел плащане на дължим впоследствие данък. Данъчният орган може да възстанови оставащата сума само ако платецът няма регистрирано публично задължение, което трябва да бъде събрано под формата на данъци“.

([18]) Вж. точка 22 от решението на Съда.

([19]) Вж. също в същия смисъл точка 31 от решението на Общия съд по дело T-20/17, цитирано по-горе.